

عنوان مقاله:

تأثیر خاک ریزدانه بر دانسیته خشک و درصد رطوبت اپیتمم ماسه بادی

محل انتشار:

بیست و چهارمین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده‌گان:

ابوالفضل صحراء‌گرد - دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران

اکبر چشمی - دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

گسترش ماسه‌های بادی در بسیاری از مناطق کشور لزوم استفاده از آنها را به عنوان منبع قرضه در ساخت و سازها مطرح می‌کند. با توجه به ویژگی‌های خاص ماسه‌های بادی استفاده از آنها به عنوان منبع قرضه بدون اضافه کردن مواد طبیعی با شیمیایی مقدور نیست. لذا مطالعه‌ی روش‌های بهبود پارامترهای مهندسی این دسته از خاکها ضروری است. با توجه به گسترش ماسه‌های بادی در مناطق جنوب کشور در این تحقیق نمونه‌هایی از ماسه‌های بادی مصالح ریزدانه (سیلت و رس) موجود در همان منطقه، تأثیر افزودن این مصالح ریزدانه بر دانسیته خشک حداکثر و رطوبت بهینه ماسه‌های بادی مورد بررسی قرار گرفته است. بدین منظور از آزمایش‌های دانه بندی، هیدرومتری، حدود اتربرگ و تراکم استاندارد استفاده شده است. نتایج نشان داد که افزودن سیلت و رس به ماسه‌بادی منحنی دانه بندی خاک را از حالت یکنواختی خارج کرده و باعث افزایش ۲۰ درصدی دانسیته خشک حداکثر و کاهش رطوبت بهینه ماسه‌بادی شده است. افزایش دانسیته خشک و کاهش رطوبت بهینه دو فاکتور مهم در عملیاتهای تراکم بستر در مناطق بیابانی است.

کلمات کلیدی:

ماسه بادی، بهسازی خاک، تراکم استاندارد، حدود اتربرگ، خاک ریزدانه

لينك ثابت مقاله در پايگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1567301>